

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Ob quas causas alienari licitè possint res Ecclesiasticæ etiam mobiles pretiosæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. III.

Quæ res Ecclesiæ alienari possunt licite. Et sine juris solemnitate, Et quibus casibus prohibita sunt alienationes rerum Ecclesiasticarum, etiam servatâ formâ, ac solemnitate juris?

Primò res mobiles Ecclesiæ, quæ servando servatâ non possunt (uti sunt, quæ usu absumuntur, vel atteruntur, quæ longius servatâ facillè negliguntur, aut invetescunt, quæ ad quotidianos usus destinatæ sunt, &c.) liberè, & sine juris solemnitate aliàs requisitâ, alienari possunt, tùm quòd servatâ nihil sint utiles Ecclesiæ, tùm quòd talium alienatio libera, nullibi prohibeatur; & hinc potest Episcopus pecuniam ex rebus Ecclesiæ taliter divenditis acquisitam, ad coëmendanda aurea, & argentea, aliâque pretiosa, etiam immobilia, &c. impendere, non ut suæ mentis aut Ecclesiæ incorporarentur, sed ut bene de Ecclesiæ meritis donentur, &c. quia subrogatum sapit naturam illius, cui subrogatur.

Secundò potest alienare Prælati Ecclesiæ, etiam res illius immobiles, exiguas, & quæ Ecclesiæ minùs sunt utiles, pro utilioribus comparandis, cum consilio saltem, & consensu sui Capituli *c. Pa super 8. §. possessiones h. t.* & sine illius consilio, res evidenter inutiles, vel etiam nocivas Ecclesiæ; uti & fundum sterilem, quem donavit colono, ut fertilem redderet, fertilem jam redditum, in Emphyteusim illi relinquere potest, aut hæredibus illius, cujus operâ & labore fertilis factus est, in signum scilicet gratitudinis *c. Ad aures 7. h. t.* & quam-

vis mancipia Ecclesiæ inter res mobiles Ecclesiæ pretiosas censentur, & ibi alienari non possunt, nisi sint servatâ vi, conceditur tamen etiam Episcopo vel Prælato ob allatam rationem, industriam, aut liberalitatem Ecclesiæ contulit, aut acquisivit, ut mancipia re ea possit, juxta rei collatæ, vel servatâ modum. *c. Consensus 3. h. t.*

Sunt tamen etiam plures casus, in quibus nullo modo res Ecclesiasticæ alienari possunt, nec adhibitis quidem solennitatibus, quæ scilicet res immobiles Ecclesiæ pervenerunt ex Imperatorum natione vel fundatione, sine conditione scilicet ipsius Imperatoris; quæ in conditione, ut non alienentur, servatâ donata sunt; si Ecclesiæ v. g. per translationem, in usum profanum converterentur; si Episcopus sibi res Ecclesiæ emere vellet, ita ut jam propria Episcopi forent, &c. videntur *Capitulum Authent. Hoc in prædictum. P. Eius perpetuò. C. de SS. Eccles. quæ Civitate nonizata est, in cau. Ea enim §. Hæc causa 10. q. 2.*

SECTIO II.

De causis, Et forma, Et solemnitate requisita ad rerum Ecclesiasticarum alienationem.

§. I.

Ob quas causas alienari licitè sint res Ecclesiastica etiam mobiles pretiosa?

Aldlicitam alienationem rei Ecclesiasticæ, quæ aliàs alienari prohibetur

duo requiruntur, iustæ causæ scilicet, & certæ solemnitates. Ad causas quodd atinet, communiter enumerantur quatuor, necessitas scilicet evidens, ut si ad debita Ecclesie dissolvenda alienatio necessitata foret. Evidens utilitas Ecclesie, ad evidenter meliora, & utiliora Ecclesie comparanda. Pietas, in redemptionem captivorum, aut sublevandam gravem pauperum necessitatem; & incommoditas denique, ut si plus damni ex tali retentione, quam utilitatis Ecclesie timeri deberet; reduci quidem hæc postrema ad secundam causam posset, placuit tamen eam distinctam ponere, ut cum aliis loquamur, *can. Terrulas 53. can. 12. q. 2.*

§. II.

Quæ forma servanda sit, si ve quæ iuris solemnitates requirantur, ad rei Ecclesiasticæ alienationem?

Primò requiritur ad licitam talium, & perpetuam alienationem, si Ecclesia illa Capitulum habet, tractatus procedens cum Capitulo collegialiter congregato, ut deliberetur, dum iusta causa alienationis faciendæ adsit. *Can. Sine exceptione 52. Causa 12. q. 2. & c. Dudum 1. h. t. in 6.* Secundò requiritur, consensus Capituli, aut majoris saltem partis, juxta *cit. Canon. Sine exceptione*, & quidem illius Capituli, de cujus, quoad res suas Ecclesiasticas, alienatione agitur (si tamen Capitulum habeat, quòd si enim nullum Capitulum, aut nullos Beneficiatos Ecclesia illa habeat, solius Rectoris alienantis, & Episcopi auctoritatem præstantis, consensus sufficit) ita ut sine legitimo consensu facta alienatio non te-

neat, quamvis per constitutionem Laicorum approbetur. *c. Cum Laicis ult. h. t.* Tertiò requiritur, de jure communi subscriptio Capituli, seu Conventus, *Can. cit. Sine exceptione*. saltem in illis casibus, ubi plenum dominium transfertur; hodie tamen juxta receptam consuetudinem sufficit subscriptio Notarii, qui in instrumento alienationis testetur de consensu Capituli, vel ut in defectum subscriptionis, si nec Notarius fuerit adhibitus, sigillo Capituli instrumentum alienationis roboretur, & constet, vel probatum sit, tractatum Capituli, & consensum intervenisse, juxta regulam communem, quæ vult solemnitates extrinsecas requisitas, non ex nuda narratione haberi, sed ex ea probata, aut manifesto facto, ut ne occasio præbeatur, eludendo tales leges, nisi diuturno tempore, quod Iudicis arbitrio definiendum relinquitur, juxta rei alienatæ qualitatem, instrumentum tale impugnatum non fuerit, ut pro valore alienationis, & requisitis solemnitatibus sit præsumptio, quæ in rebus antiquis multam auctoritatem habet. Quarto denique requiritur, ut interveniat auctoritas, sive consensus legitimi Superioris, ut paulò post videbitur.

§. III.

An alienatio rei Ecclesiasticæ prohibita alienari, si facta sit sine legitima causa, & forma, seu solemnitate requisita, sit valida, etiamsi non sit licita?

Alienatio rei Ecclesiasticæ prohibita alienari, quamvis forma, & omnis solemnitas à jure præscripta, adhibita fuerit